

trin 3, evt. suppleret med den arbejdsmarkedsforberedende modulprøve (DAF) eller den uddannelsesforberedende modulprøve (DUF). Spor 3 kan desuden afsluttes efter trin 4 med Studieprøven, der normalt er det dansksproglige adgangskrav til udlændinge ved optagelse til de videregående uddannelser. Alle prøverne består af en mundtlig del og en skriftlig del, og der aflægges prøve i fire delelementer: læseforståelse, skriftlig fremstilling, lytteforståelse og mundtlig kommunikation. Prøverne afholdes af sprogcentre, og Integrationsministeriet, der står for prøveproduktionen i samarbejde med en opgavekommission, har ansvaret for tilsynet med prøverne.

5.2. Foreslåede regler

Med lovforslaget lægges der op til, at integrationsministeren træffer beslutning om, hvem af udbydere af danskuddannelsen der er bemyndiget til at afholde prøverne. Udbydere, der ikke er prøveafholdende, betaler af modultaksten et prøvegebyr til den prøveafholdende udbyder for kursister, som tilmeldes en prøve, som afslutning på undervisningen på et af de prøveforberedende moduler.

Med lovforslaget lægges der desuden op til, at det nuværende prøvesystem videreføres med justeringer. Det foreslås, at de tre danskuddannelser afsluttes med henholdsvis Prøve i Dansk 1, 2 og 3. Hertil kommer Studieprøven. For alle prøverne gælder, at de kommer til at afspejle den justering af uddannelsernes indhold, der er en følge af den generelle erhvervsretning af uddannelsernes indhold og den styrkede undervisning i kultur- og samfundsforhold i Danmark. Der lægges desuden op til testning af status for udlændinges dansksproglige niveau efter afslutningen på de to introduktionsmoduler, dvs. efter afslutningen af modul 2 på alle tre danskuddannelser. Testningen foretages af udbyderne på baggrund af centralt udarbejdet testmateriale.

6. Organisering og styring af udbudet

6.1. Gældende regler

Med lov om undervisning i dansk som andetsprog for voksne udlændinge m.fl. og sprogcentre (danskundervisningsloven), som trådte i kraft den 1. januar 1999, blev ansvaret for undervisningen overført fra amterne til kommunerne. Det betyder, at den enkelte udlændings bopælskommune har ansvaret for, at personer, der bor i kommunen, og som er omfattet af lovens bestemmelser, sikres et undervisningstilbud i overensstemmelse med den enkeltes behov og forudsætninger. Undervisningen gennemføres på sprogcen-

tre, som kan være kommunale, amtskommunale eller private, herunder selvejende institutioner.

Kommunen kan vælge enten selv at gennemføre undervisningen på et kommunalt sprogcenter eller kan indgå driftsoverenskomst om undervisningens gennemførelse med et sprogcenter, der kan være amtskommunalt eller privat, herunder selvejende. En kommune, der ikke selv ønsker at etablere et sprogcenter eller indgå en driftsoverenskomst med et sprogcenter herom, typisk fordi der er få udlændinge i kommunen, kan træffe aftale med en anden kommune om, at denne gennemfører undervisningen.

Ansvaret for, at sprogcentrenes virksomhed er i overensstemmelse med de gældende regler på området, herunder at kvaliteten af tilbudet lever op til gældende krav og forudsætninger, er placeret hos de kommuner, hvor sprogcentre er beliggende (centerkommunerne). Centerkommunerne er den drifts- og tilsynsansvarlige myndighed, der indberetter til Integrationsministeriet om sprogcentrenes virksomhed, mål, resultater, kvalitetsudvikling m.v. Indberetningerne er bl.a. baseret på aktivitetsoplysninger fra sprogcentre. Centerkommunerne sikrer tillige i samarbejde med bopælskommunerne den fornødne kapacitet til levering af danskundervisning med kort varsel.

Der findes i dag 43 centerkommuner og 51 sprogcentre, som har 54 permanente underafdelinger og et stort antal midlertidige satellitter, der f.eks. kan være placeret på arbejdspladser, på andre uddannelsesinstitutioner eller i tilknytning til særlige aktiveringsprojekter. Omkring en tredjedel af sprogcentre er kommunale. Der er et enkelt amtskommunalt sprogcenter, resten er private. De fleste af de private sprogcentre har deres rod i oplysningsforbundenes sprogskoler, enkelte drives af Dansk Flygtningehjælp og andre, f.eks. Studieskolerne, der forbereder kursisterne danskfagligt til videregående uddannelser, har ingen forbindelse til organisationer.

Der stilles i regelsættet om danskundervisningen ingen specifikke krav til størrelsen af et sprogcenter, men kravet om, at et sprogcenter skal have en størrelse, der muliggør sammensætning af homogene hold sammensat af kursister, der har ensartede forudsætninger i form af dansksprogligt niveau og mål med undervisningen, forudsætter i praksis, at sprogcentre må have et kursistgrundlag på mindst 200 – 250 kursister. Der er dog fastsat regler om sprogcentrenes mindste udbud (kernetilbudet), som skal omfatte dagundervisning på spor 2 og 3 på alle trin og niveauer, der fører frem til Almenprøve 1 og Almenprøve 2 samt på et eller flere niveauer på spor 1. I tilknytning til de enkelte sprogcentre skal centerkommunerne i